

B A J A

vegyes tartalmu hetiközlöny.

Megjelenik minden vasarnap.

Előfizetési árak:	
Egész évre	5 frt. — kr.
Fél évre	2 „ 50 „
Negyed évre	1 „ 30 „
Néptanítónak egész évre 4 „	—
Egyes szám ára	10 „
Hirdetési díjak:	
Háromszámos petit sor	8 kr.
Nyitlérben sorokint	15 „
Bélyeg minden beiktatásért	30 „

Szerkesztői Iroda,
hova a lap szellemi részét illető kizárások intézkednek:
16 utca 337. sz.
Levelek csak berentesen fogadotnak el. Kéziratok nem adotnak vissza.
Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — N a n a y L a j o s könyvnyomdájába — küldendők be (Bódog-tér, Scheibner-féle ház.)

Előfizetési felhívás

„B A J A”
című hetiközlönyre.

Előfizetési feltételek:

július—sept. negyedre 1 frt 30 kr.
július—dec. 1/2 évre 2 „ 50 „

Tisztelt előfizetőinket megrendeléseik melőbbi megújítására kérjük, nehogy a szétkülésben fenakadás történjék.

A szerkesztőség.

A szünnapok.

Itt a vakáció! kiáltja örömmel a városi diák. — „Eljén a vakáció!” kiáltja ezer torok utána. Hogyan örülnek a szabadelőknak! Az ember azt hinné, hogy egész évben koplatlak; azt hinné, hogy a tanár urak egész évben kintzák őket. Pedig dehogyan!

A fiatal vér szabadságot keres magának. Legyen az az iskolaépület aranyból; kelljen minél kevesebbet dolgozni; legyen meg jó élete: neki szabadság kell! Oly állapot után vágyakozik, a midőn nem más, hanem ő maga határozza el: mit dolgozik ma! Oly állapot után tör, a melyben nincs megköve az intézet törvényei által, hanem szabadon cselekedhetik.

Azért az illető tanár urak nem is haragszanak, hogy tanítványaik őket oly könnyen a faképnél hagyják, mert bizony ők is érzik ám a szellemi

A »Baja« tárcája.

A bolygó hajóknak regéje.

(1876. dec. 25.)

Hajó, hajó a tomboló viharban!
Sebes vitorla kűm a tengeren!
A gondolat nem száll hatalmasabban,
Mint ama gálya száll a bős vizen.
Nézd! Ott áll kapitánya mozdulatlan,
Mint kísértet, oly némán, hidegen,
S a fodlizenet — furcsa egy hajó!
Kivüle senki más nem látható.

Hogy iramodik búzke árcsozával
S a vad hullámot hogy hasítja kettél!
Mint óriás holló, rémes, barna szárnyal:
Fekete vészantó mintha meglengtetné.
Zúg, csattog is, — a fellegekbe szárnyal,
Majd miatha grázstestét a melybe vetné —
Tornyos habokba, hajókba vesz:
Hajó! a „hollandi” hajója ez.

Hét év 15-öt! Hát hosszn éven át
Vészoló, vihartól senki meg nem ója,
S ha szive még úgy kikötöbe vágy:
Schol sem áll meg retentő hajója;
Partot mutat, de gyorsan visszavág
S urát imét a végelmen szörjé,
De ha lezajlott szörnyű év-hete:
Megszáll, kiköt a partokon vele.

S ekkor, hogy annyi szenvedés után
A gyászos ember végre partra léphet,
Baljósó árnyalú sápadt homlokú
S orok szonjával égő szellemének:
Bolyongva járót napon, csejünkön,
Mint messze sirtól érkezték kísértet.
S egy lányt keres, egy lányviraget, ha lelne,
Ki mindörökké, holtig hűn szeretve

Ki mindörökké, holtig hűn szeretve
Feltérre végre lelke láncát!

s testi nyugvás szükségét! Nekik is jól esik ám az az iskolai gőzt kilehelni s az iskolaport magukról lerázni.

Az elemi iskola is beszünik, és az apró gyermekek hemzsegnek mindenfelé s hangosan kiáltozzák:

„Eljén a vakáció!”

Tanítójuk pedig örül a két hónapnak, örül a a nyugalomnak. Mert bizony ezt jobban megviselte ám a tanév, mint a „tanár” urat! Ugyan nagy különbség ám: a tanári széken nyugalommal nézni és kihallgatni a tanulókat; ha tudnak felelni, az is jó (kapnak jó kalkulust); ha rosszul felelnek, az is jó (kapnak rossz kalkulust); ha jól viselik magukat: kapnak jó jegyet, ha rosszul: roszt; — és a népiskolában lenni, hol a tanuló nem tördök a kalkulussal! Mily nehéz dolog itt a hanyagokat szorgalomra, a rossz viseletűeket jó erkölcsre szoktatni! De ki is fáradsz ám a szegény néptanító; azért, ha valaki, — ugy ez örül a vakációnak; ez érzi legjobban, hogy: „Munka után édes a nyugalom.”

De a néptanító még más okból is örül a nyári szünetnek! Ekkor van az ő aratása. Tudjuk, hogy a néptanító — kevés kivétellel — természetben kapják tanítóit béröket. Most következik a kaszálás, szénagyűjtés, szénatorlás, aratás, cséplés, karcszedés, őrletés, számlás, trágyázás stb. Neki most okvetlen szükséges a szünet; mert ha maga jelen nem lehet a mezei munkánál, jóvedelme is alászáll.

Kiadhatná ugyan haszonbérbe is földjét; de akkor oly keveset kapna a földéért, hogy a földbérből nem élhetne meg. Neki gazdálkodni kell.

— S egyfel megosztja, bús vágytól remegve,
Hajója, szive drágságait . . .
De hajh! a választott leány szerelme
S búsége nem lobog — csak pár napig
S mihelyt a gyászt megérdi nagy szive:
Tengerre kell ujjantat kelnie!

S így jár hét évig ujra átkozottan
A zord hajós az észak-tengeren,
Örök vágyakkal örök viharokban,
Békétlen, megalasztó szüntelen!
Hajója pattog, recsecsen s néha roppan,
De nem török egy csekszálala sem,
Kering az, mint a fergeteg sirlálya,
Az örök idők hullámortálatába.

Nagy istic! nagy fájdalom alkotója!
Úr, számuzetés, kárhozat felett!
Engedd, hogy szirtbe átközés hajója
S vesztse: el a bős izgőzetet!
Hogy tarozását egyszer már lerója
Ha bűnet még nem is bűnhődte meg,
S a új végre (hisz te jó és égi vagy)
Nyugalmat a szegény — hullan!nak!

Endrői Sándor.

Tompa virágregéiről.

— Török —

Távol a világ zajától, a kelenéri paplak csinos kis kertjében, élvezé Tompa keleméri p p korán a természet üdítő gyönyörét; e kertecskébe vonult a költő a nagyvilági zaj, az élet gondja lól; itt tölté életének legkedvesebb pillanatait, itt álmodta virágregéinek nagy számát, társalgott a virágokkal, a természetet az ártatlan szülőivel, öntözte, ápálta őket. Itt bántulta a természetet, mely nyitott könyvéket fektütt előtte, melynek lapjain annyi élvezettel olvasott Már gyermekésgétől fogva édes analgással merült a természet csodás szépségeinek szemlélésébe, melyre egyéni haj-

Mily szerencsétlen az a tanító, aki ez idő alatt hazulról eltávoni kénytelen! Nem lehet jelen az aratásnál, nem a cséplésnél, nem a többi munkánál.

És hány tanítónak küldik meg ilyenkor az „Einberufungs-Karte“-t, hogy — mig nyugodniék — menjen fegyvergyakorlatra.

A szegény néptanító az egész évben tör, szenved; kimeríti erejét a tanításban; zsebjei megürülnek; a vakáció volna azon idő, amikor erejét visszapótolni, zsebjeit egy évre szolgáló jüvedékekkel megtölténi alkalmá lenne. És most behívják gyakorlatra.

Nem a katonáskodás a teher itt. A néptanító sem gyáva fia a hazának, ő is örömet szolgál a hazáért! Nem az a baj, hogy őt katonánának viszik el, hanem, hogy most viszik; az a baj, hogy e két hónapi vakációna jelen nem lehet otthon!

Híába mondja akárki is, hogy a tanítóra szebb jövő fordult, nem igaz-a! A jelen század népnevelőjének rosszabb sorsa van, mint a régi kor isolaimesterének. — Hogy miért nem folyamodna: ügyük érdekében a néptanító, annak oka az, miszerint eleget folyamodtak — eredménytelenül. S most tőrnek s hallgatnak.

Meddig tart ez így? Meddig lesz a néptanító a nép előhaladásáért önmagát feláldozó mártyr? . . .
V—i L.

— A törvényssék visszaállítását kérelmező küldöttség pnteken d. u. 3 óraker érkezézetet tartott Dr. H a u s e r polgármester elnökléte mellett. Az értekezleten részt vettek: Beck Soma,

lamai s élénk képzelőlése is vonták. „Rokonszenve a természethez — írja Gyulai — pantheistának tünethetik fel őt, de ő erős keresztény spiritualista.” A sorsával mindig megelégedett ember, a jámbor lelkes, a reflexiókra hajlandó költő nem merült a napjaink modern természetimádsáiba, benne nem a bölcsész kutató szelleme vette vizsgálat alá a természetet, hanem a költő képece játszott annak tárgyival. Fű, fa, virág, csermely, patak, mind megannyi természeti tárgy, melyek a költő képzelmenek anyagot szolgáltatnak hogy azokat megjelkesítve erkölcsi és társadalmi elvek hordozóivá tegye. Ő a természet törvényeinek feszegetésébe, a természet titkainak kutatásába nem merül, inkább ltköti őt a természetben nyilvánuló fűnségek eszmé. A természet tünemények szemlélete, a természeti tárgyakhoz való viszonya mind csak eszközök, melyek a költő érzelmeinek esztelése-re segítik. Tompa ez előszeretete a természet iránt: legelőnkeben tukrózódik vissza virágregéiben; jellemzően írja le mafa a költő e rokonszenvet viráguhoz „Levé! P. Karlinához” című költeményében:

Virágos kis lertemnek közepén
Arnyas méhes sen állók, édek én;
S kket megajól s ontogtet kezem:
Viráginat kél el szemlégetem;
S hullától mer: megövmem nem lehet:
Virágregébe lallom éditöket.
Má d elmondom, mint járt a lilium,
S a múlt kecsé pipacs egykoron;
Elm ondom a „adrosza esetet,
S hogy mi ért eszpedár kedvesét,
S he jánaknak mikép lón halál
Szemelme a héd nap sugárán!
A vándorhogy mért lón elaközött,
S vízi liliuma miként változott?
A gázós torok rianak mi baja?
Mít bavitük fike a kis ibolya?
Elm ondom a „réfa történetet” . . .

Erdélyi Gyula, Koller Ágoston, Koller Imre, Dr. Loewy Mór, Olay Lajos, Szohner Antal, Dr. Saly Imre és Weidinger Salamon. A megjelenésben akadályozva voltak Latinovits Gábor és Popovics Dörme. Az értekezlet abban állapodott meg, hogy Szórnán, július 8-án indul Budapestre, felkéri Baja város orsz. képviselőjét, hogy a küldöttség számára a miniszterelnök és igazságügyminiszter uraknál kihallgatást eszközöljön ki; továbbá, hogy a bács-almási és rgyiszvári választókerület közsé- géi, kik szintén a küldöttséghez járulnak, az iránt keresztessenek meg, miként íj. b. r. Rudics József és Tóth Vilmos országgyűlési képviselőket arra kéri meg, hogy a deputációt teljes támogatásukban részesíteni sziveskedjenek. — A feliratot, melyet a küldöttség a kormányuk ez- uttal át fog nyújtani, már közöltük e lapok hasábjain; az ut eredményéről pedig jövő számunkban lesz szerencsénk t. olvasóinknak hírt adni.

A t. olvasó közönséghez.

Köztudomásra hozván, hogy a mai számmal a „Baja” kiadó-tulajdonosává váltam, kérem e lapokat ezentul is szives támogatásukban részesíteni.

A kiadóhivatal továbbra is Nánay Lajos úr könyvnyomdájában (Bödögter, Scheibner-féle ház) marad, havd az előfizetési és hirdetési díjak küldendők, míg a lap szellemi részére vonatkozó közleményeket a szerkesztőséghez (fő-utca 337. sz.) kérem címezni, hol hirdetések szintén felvételnek.

Baján, 1877. július 1.

Erdélyi Gyula,

a „B.J.A.”

kiadó-tulajdonosa és fel. szerkesztője

Külfönelék.

— A királyi Czifrusz Ferenc bács-bodrogh-megyei tanfelügyelőnek a királyi tanácsosi címet díjmentesen adományozta. Erdemnek a korona.

— Zárviszágok. A Stekler-féle közép-kereskedelmi tanodában mult hó 28-án tartatták az évi vizsgálatok. A tanfelügyelő Samu József képezési igazgató ur helyettesíté. Jelen voltak Dr. Bartsch, Beck Soma, Bodrogi Lajos urak és még többen. Tanfelügyelő helyettes ur a tanulók előmeneteléről alapos meggyőződést szer- vezvén, a vizsga befejeztével teljes elismerésnek adott kifejezést és mi jó lélekkel csatlakozunk ezen elismerés- hez, melyet Stekler ur szakavatottsága és a tanodának

lelkismeretes vezetése körül magának egész mértékben kiérdemelt. — Mult hó 29-én tartá meg Gerhardt Meny- hert városunk ügybuzgó tanítója iskolás gyermekeivel az évi vizsgálatot. A szép számmal megjelent szülők és hallgatók teljesen meg voltak elégedve a gyermekek előmenetelével. Greifenberg Boldizsár ev. lelkész, mint a vizsga elnöke, igen érdeklelve látszott lenni a vizsga iránt, mert folytonosan ő kérdezgette a gyermekeket, kik igen ügyes feleleteket adtak. A vizsgálatot azzal zárta be az elnök úr, hogy a gyermekeket tanítójuk iránti tisztelet és engedelmességre inté.

— Péter és Pál ünnepét ültük meg tegnapelőtt, de ez- tal csak az első helyen említett szentadja a tollat kezünkbe, hogy megemlékezzünk azon ritka kedélyes estéről, mely ez alkalomból Császár Péter t. barátunk házában folyt le. Sokszámu vendég kívánt sok szerencsét a névnaphoz s hogy a diszes estendőnél ekes felköszöntések nem hiá- nyoztak, azt felemliteni majdnem felesleges, valamint azt is, hogy a közsöntések na;yöbrészt a vendégszerető házi gazdát és bájos aráját: Latinovits Ilka kisasszonyt illették. Az első szó természetesen Pollerman Bert barátunké, volt; utána szólottak Popovics Dörme, Dr. Loewy Mór íj. Tury Mátvás, Olay Lajos, Szondi Mátvás st. A zene hangjai csak hajnal felé kezdtek elhallani.

— Tóth Kálmán költeményeinek különféle eddigi kiadásai (a humorisztikusok ide nem számítva) kör- rülből tizenegyszer példányban fogytak el. E kiad- ások egy vagy más tekintetben hízogások voltak. Most a vállalkozó szellemű Ráth Mór vette meg a jogot, hogy Tóth Kálmán összes költői műveit kiad- hassa. E gyűjteményben a költő eddigi munkáin kívül mintegy hatvan újabb költemény is lesz, melyeket a szerz. az utóbbi években írt. A munka már sajtó alatt van, de csak a jövő őszzel fog megjelenni, mert a kiadó ismeretes becsúgya a diszkiadást a legnagyobb fényfel akarja eszközölni; különben lesz olcsóbb, egy- szerű kiadás is, mindkettőt a szerz. fényképvél. Tóth Kálmán eddigi sikerei mellett is melegen kell méltá- nyolnunk Ráth Mór buzgósgát, ki a „silent musae” jelen idejében is ily nagyobbművi kiadásra vállalkozott.

— Curiosum. Annak illusztrálására, hogy a Ba- járól Zalaegerszegré áthelyezett Millitúinovits Szvetozár vezetése alatti zalaegerszegi kir. törvényszéknél minő erkölcsök uralkodnak, és hogy az említett törvényszék minő stílusban szokott beszélni, egy a kezünkbe jutott törvényszéki végzés egész terjedelmében ide íktatunk: „sz. Végrehajtási bejelenés Kroszetz János tiszti ügyész ügygondnok ellen kiszabott bírság tárgyában. Végzés. Ezen jelentés mellett bemutatott foglalási könyv tudomá- sával vétetik, és az összes iratok a bemutatott semmi- ségi panasz folytán a m. kir. Curia mint semmitösszékhez felterjesztési rendeltettek. Egyszer-mind tekintettel arra, hogy panaszló semmisségi panaszában, a törvény- szerk és egyes tagjai ellen sértés és határtalan szem- telenséggel párosult gunyoló kifejezésekkel él, ezen kifejezések használatáért ezutal is, ügyelemmel az 1874. XXXIV. t. c. 67. §-a

b. pontja rendelkezésére 100 frt pénzbírsággal fenytetik, köteles ezen 100 frt pénzbírságot, az idézett törvény 106. §-a értelmében, a helybeli ügyvédi kamara által meghatározandó jétékony célra fordítás végett a végzés vételétől számítra 8 nap alatt a kir. törvényszéknél különben végrehajtás terhe mellett bemutatni. A kir. törvényszék Zalaegerszegen, 1877. június 17-én. Die- n es. s. k. jegyző. — Elhez ugyan nem kell komment- árn, de abbéli reményünket mégsem halgathatjuk el, hogy a mely testületnél ily körtinteket jelentkeznek, ott a gyökeres orvoslás el nem maradhat.

— Villám. Dr. Magyar Sándor megyei t. főorvos írja a „Közvélemény”-nel. jun. 25-iki kelettel: Tegnap reggel 5 órakor retentív egéhóruas dühöngött Kis- Kőrös és Vadkert felet; a villámcsapás három férfi életét oltá ki, Dulai Pál kiskőrösi, Petykny és Aifert vadkerti lakosok élettelen rogytak össze.

— Egy ifjú, ki a képezési tanfolyamot jó sikerrel végezte, ajánljok a törvényszabta tantárgyak tanítá- sára az iskolai szünet alatt külön órát adni. — Bővebb értesítést nyujt Horvath János könyváru.

— A „Figyelő” című irodalomtörténeti közlöny, melyet Abafi Lajos kiváló gonddal szerkeszt, — harmad- ickötetének I-ső füzete bekieltedvén szerkesztőségünk- höz, körtelenségünknek tartjuk felemlíteni, hogy a követ- kező tartalommal jelent meg: Toidy Ferenc, íj. Szinyei József. — Adalékok a Thokóly és Rákóczy kor irodal- omtörténetéhez, Thaly Kálmán. — Szellemi élet az Árpádok alatt, íj. Fejérfatagy László. — A budapesti könyvkereskedés 1790-ben, Dr. Ballagi Aladár. — A murányi Vénus a magyar költészetben. Kárpáthi Károly. — Egy „Vanitatum Vanitas”-féle költemény a XVII. század első feléből, Deák Farkas. — Anyos Pál kiadatlant költeményei. Weiszbart Károly. — A „királyi” Hantz Gyula. — „Pozsonyvidéki lapok,” Sziklai János. — B. Adame László kiadatlant költeményei, Abafi Lajos. — Irodalomtörténeti repertorium, id. Szinyei József.

— Az „Apollo” zeneműfolyóiratnak ismét egy felvív- folyama feszszik előttünk. Visszapillantva egyetlen ha- zai zeneközönségünk mult felvív működésére, egy talájk, hogy az az előbbi évek folyamában mutatkozó eredmény mögött nem maradt, sőt némely téren azt felül is mutia. Így még az előtt csak ritkábban találkoztunk az Apollo hasábjain operette-dallamok feldolgozásával, most a zene- művészet ezen ágát kiválóan képviselve találjuk. A népdalokra a felvív alatt kevesebb súlyt fektetett az Apollo; ennek okát abban véljük találni, mert hazai műrácsának jelenleg a népdalirodalom terén oly tevékenység fejtenek ki, hogy az Apollo, mint héghatózó vállalat, e térre ke- vesébb van utalva. A lap előfizetési ára félévre 3 frt, mely őszeg, ha a felvív alatt megjelenő zeneművek halmoz- tó tekintjék, valóban csekélynek mondható. Az Apollo kiadóhivatala Budapest, I. ker. országház-utca, 94. sz. a van, hava az előfizetési pénz is küldendő. Ajánljuk ezen jórávaló vállalatot a t. közönség figyelmébe.

— „A túzóltó” cím alatt írt Adamovich Ádám ügyvéd és a komáromi önkéntes tüzérek század pa-

Nem áll-e előttünk a melancholicus kedélyű költő képe oiy világtájsában, amelyben magyar költő még nem túnt fel, sőt a külföld irodalmában is csak hozzá hasonló, de őt meg nem haladó alakokat találhatunk, a franciáknál csak Lamartine hasonlítható össze vele, a németeknél Kleist, a tavasz megénekelője, és a borongó kedélyű, magyar születésű Lenau.

Kleist kedélyét szintén a természet iránti rokonszenv hatotta át; „csak az élettelen természet ólében találta fel azon harmoniát és békét, melyet az erkölcsi világban hiába keresett” — mondja felőle Schiller.

Lenau szintén kevés, de mesteri vonásokkal tudta a lélek elé varázsolni a természet tümenényeit. De e rokonszenv a természet iránt egyiknél sem foko- zódott a rajongásig, mint Tompánál: ezért virág- regéiben már a mesterkedtség rajza tűnik fel.

„Az ibolya almai” a gyűjtemény éln álló egyik legkedvesebb virágroge: Búsán, észrevétlenül él a kis ibolya magában, panaszokodik, hogy nem éri a szellő, nem a napugár, még a pillangó is átrepül rajta és boldogtalan állapótában így sóhajt:

„Ah bár vadróza tudnék lenni én!”

Kívánsága beteljesült, almában vadróza lön, nyílt s szellős halomtetőn, a lepkék üdvözletére siettek, lágy szellők susogtak körülé, „de libabús messzeség” köréit, örült helyzetének. Azonban vihar támadt, a szélvész a föld „szennyes porába” hajtja a róza fejét, a zápor leveri szirmát, levelét, és örült, hogy csak álmódott.

Majd hajnalra óhajt lenni, hogy szorgalmas kezek ápolásának örendbesszen, hogy a gyámvesszőre felfut- hasson, melyben megkapaszkodhatik, „ha a rút szél jön”; óhaja újra beteljesült, almában hajnalra volt; örömmel olette a sugár szil ágait, mely a „zúgó szelek- kel zúgva dacola”, de megdördül a ég s villámá tor-

gácsása hasítja a büszke szilt s felébredett az ibolya és örült, hogy újra csak álmódott.

Harmadszor is más lenni óhajtott, s ekkor a fehér liliomra gondolt; almában azzá lön, és most már „igen kedély, igen boldog vala.” A kertbe ekkor három ifjú hölgy jött, virágokat szedtek, a szerény liliom sem kerülhetke ki sorsát. Majd ismét gyászos nő jön, ki

„Máltát, rozmarint, szegfű szagata,
És lötörre volt a kert lilioma!”

Holt kis leány mellé t. tiéek s rá keskeny kopor- sót zártak:

„Felébredt és szólt a virág szegény
Hála, hogy vagyok kis ibolya én!
Jobb nékem itt a bokrok enyhében
Szerényen élni s észrevétlenül;
Hol szagotok kéz és zápor nem ér,
És a vihar bánatlan átrepül.
Fedezz el, légy fű s leveles bokor!
Folyjón kis életem, amint folyok.
Ne legyen én róza vagy liliom,
Legyek illatos szerény ibolya.”

Ime, mily szép, mily kedves kép, hasonló a hercu- lanumai hamulethez; elragadtatással szemléljük, de értenünk nem lehet, mert a legelső érintésnél össze- omlik. Bámullatalt olvastuk a költemény finom nuancéit, de azért lelünkre maradó hatást nem gyakorol, már pedig a költészetnek, mint minden művészetnek első s legfontosabb feladata a lélekre gyakorolt mara- dandó hatás.

Lássunk egy mást. „Az ősi kikirekesz” nyájassan üdvözlik a termé- szetet, „édes szőlőnyojkát”, melynek szeretele árad kielekeltor rájok, örülnek, hogy ők a tavasz „első virá- gái”, örülnek, hogy a „bére mogorva képe” általok enyhül meg, de a sereg e nyájass tavaszadala panasz végül, s a „bús kikirekesz békételen hada” hervadást óhajt inkább, hogy a „csendes ősznek” lehessenek nyíló virágai.

Úgy lön. — Örül az ősi kikires sereg, csak a fák lebulult lévelének kintösét nehezen tűrheti, mely kar- csudat termeltük elfédi, a föld „halk szózata” megnyu- vára inti a békétleneket, mondván:

„Késő ősznek leány!
Titeket e meleg
Körtés nékél az éjben
Dél és fagy éle meg!”

A földnek szózata azonban nem nyugtató meg őket, nemskóra bánattal haltak el.

„A bús kikires a ősznek
Deregő napjai
Mosolygó szép tavaszak
Halvány visszhangjai.”

Mennyi naivság, mily idylli kedély jellemzi e mű- veket! Személyesített élő alakokká varázsolja Tom p a virágokat, azoknak beszédet, érzést tulajdonít, sőt er- kölcös étettel ruházza fel, s épen ezáltal esik túlzásba. T a s s o Amynadánt megrója A d d i s o n, mert benne Sylvia virágkoszorúval ékeskedve lép fel, s miután magát egy forrásban megénezi, a hajába font virágokkal be- szövede ered.

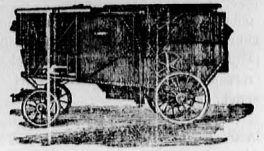
Tom p a tovább megy, az ő virágai allegoricus élő személyek, melyek a természet törvényeinek kor- látain túl lépnek, mi által megszűnnek azok lenni, a mik.

Leszáll a mécsvirág piros fényével a bércterbről, hogy völgyben lakó tórsáit meglátogassa, lágy han- gokon halvány rókán üdvözöl őt, de nem ismeri fel benne a roknt, hisz oly halovány az, míg ő piros színbén tündöklő, és itt a költő alkalmas vesz magának egy életképet mutatni meg, mondván:

„A boldogul piros az arc
S ha szenvedni lát
Halvány színbé öltözik
Tekintetünk!”

ROBEY ÉS TÁRSAI

mérnökök és gazd. gépgyármokok Lincolnból, Angliában.

Budapesten, üllői ut 1. szám,

ajánlják országsszerte legjobbnak ismert tűzanyagot megtakarító

gőzmozdonyaikat,

gőzgepeit és fölülmulhatlan szabadalmazott

cséplőit, kaszáló és arató gépeket,

fa- és vas-rámás cséplőgépeiket

magánvető szerkezettel és anélkül, lőjárgányait és kézi

minden más a gazd. gépszakmába vágó eszközeit.

MINDENMŰ JÁVÍTÁSOK gyorsan és legolcsóbban eszközöltetnek. — Bővebb tudósítással és árjegyzékkel szívesen szolgálnak.

ROBEY és TÁRSAI,

Budapest, üllői ut 1. sz.

18-8

N Á N A Y L A J O S

K Ö N Y V N Y O M D Á J A

(BAJÁN, BÓDOG-TÉR, SCHEIBNER-féle HÁZ)

elvállal mindennemű

önálló munkák, röpiratok, táblázatok, körlevelek, esketési-, eljegyzési- és névjegyek, váltók és kötelevények, gyászjelentések, falragaszok sat. izlésteljes és a legjutányosabb áron való elkészítését.

Továbbá ajánlja

dusan berendezett raktárát számlák-, szállítólevelek-, községi- és egyéb hivatalos nyomtatványokból, bíróságok, ügyvédek és községek számára.

▶ Vidéki megrendelések a legpontosabban s legjutányosabban eszközöltetnek. ◀

Előfizetéseket elfogad a

Előfizetési díj :

„**B A J A**”

című közlönyre.

Egész évre	—	—	5	frt	—
Fél évre	—	—	2	„	50 kr.
Negyed évre	—	—	1	„	30 „

== Hirdetéseket a legjutányosabban számíttatnak. ==

S C H Ö N J.

bőrönd és bőrdíszművek gyárában

B u d a p e s t, Gizellátér H a a s-féle palota,

készülnek mindennemű legfinomabb

uri és női utazó-bőröndök, utazó-kézi táskák

pipere berendezéssel és anélkül

uj felfújható utazó-paplanok és vánkások,

küldöncz és női kézi-táskák plaid és mosó-rouletek,

mindennemű

vadásztáskák, koszták szivarok-, ékszerek-, illatszerek-, zsebkezdők-, keztük és varrókészletekre, album, lómappa berendezéssel és a nélkül, legyezők, szivartartók, tárczak levél- és névjegyartók, stb. továbbá nagy raktáram van mindennemű valódi angol nyerges és lovaglókészletekből, minden hozzátartozó szükségletekkel stb. lovaglókocsi és hajtó-ostorok, séta- és lovaglótökből.

Vidéki megrendelések a legpontosabb és legszolidabban eszközöltetnek.

4-5

FERENCZ JÓZSEF
KESERŰVIZ-FORRAS

abudai, valamint minden bel- és külföldi keserűvizek közül legértelmesebbnek van elismerve; enye ize miatt pedig különösen ajánlható mint legkellemebb,

leghatásosabb keserűviz,

mely hatás előidézésére az egyéb keserűvizeknél szokásos adagoknak csak felét igényli.

Kapható minden gyógytárban s fűszerkereskedésben és

a forrásigazgatóságánál Budapesten.

Nyomatott Nánay Lajos könyvnyomdájában Baján.

Hirdetmény.

▶ **1300** frtért ◀

egy a város közepén fekvő lakház, mely áll 3 szoba, 1 konyha, 1 éléskamra, 1 pince, 1 uj szivornya) kuttal ellátott kisudvar (kis kerttel- azon kívül egy nagy kertből, nemes gyümölcs fákkal és szőlővel elültetve azonnal családi körülmények miatt eladatik.

▶ Figyelemre méltó ◀

nevezett házért jelenleg 150 frt házbért fizetnek.

Bővebb tudósítást szíveségből ad e lap kiadóhivatala.